

§ 29. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej uchwały tracą moc:

- 1) uchwała nr 269 Prezydium Rządu z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie spółdzielni mieszkaniowych i zadań spółdzielczości w zakresie budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr A-59, poz. 792),
- 2) uchwała nr 270 Prezydium Rządu z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie pomocy Państwa dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr A-59, poz. 793),
- 3) uchwała nr 512 Prezydium Rządu z dnia 18 sierpnia 1956 r. o zmianie uchwały nr 270 z dnia 8 maja 1954 r. w sprawie pomocy Państwa dla indywidualnego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 73, poz. 871) — z wyjątkiem przepisów § 2 uchwały, które pozostają w mocy,
- 4) uchwała nr 467 Prezydium Rządu z dnia 18 czerwca 1955 r. w sprawie zasad wykonywania robót przez państwowe przedsiębiorstwa budowlano-montażowe na rzecz spół-

dzielni budowlano-mieszkaniowych oraz spółdzielczych zrzeczeń budowy domów jednorodzinnych.

2. Jednocześnie tracą moc przepisy wykonawcze wydane na podstawie uchwał wymienionych w ust. 1.

§ 30. Przepisy uchwały nie naruszają dotychczasowych uprawnień ministrów w zakresie kredytowania w 1957 r. budownictwa mieszkaniowego przyzakładowego, którego realizacja została rozpoczęta przed wejściem w życie uchwały.

§ 31. Wykonanie uchwały porucza się Ministrom Gospodarki Komunalnej i Finansów, Prezesowi Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury, Zarządowi Związku Spółdzielni Mieszkaniowych oraz innym ministrom w ich zakresie działania.

§ 32. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

158

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 13 marca 1957 r.

w sprawie trybu refundowania wydatków związanych ze szkoleniem przywarsztatowym pracowników zwalnianych w związku z reorganizacją administracji.

Na podstawie § 8 uchwały nr 25 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad zwalniania, przeszkalania i zatrudniania pracowników w związku z reorganizacją administracji (Monitor Polski Nr 6, poz. 37) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zakłady pracy, w których odbywa się szkolenie przywarsztatowe pracowników zwalnianych z administracji, pokrywają wydatki związane z tym szkoleniem ze środków obrotowych.

2. Wydatków tych (ust. 1) nie wlicza się do funduszu płac i nie obciążają one kosztów własnych zakładu pracy, lecz powinny być ujmowane i księgowane jako należności od Skarbu Państwa na właściwym koncie — rozrachunki z tytułów publiczno-prawnych.

§ 2. Zakłady zwalnijące pracownika obowiązane są do zrefundowania zakładom szkolącym wydatków na szkolenie, określonych obowiązującymi w tym zakresie przepisami (zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie określenia robotników podlegających szkoleniu zawodowemu w produkcyjnych zakładach pracy oraz w sprawie zasad wynagradzania tych robotników i w sprawie zasad wynagradzania pracowników szkolących robotników w zakładach pracy podległych Ministrom: Górnictwa, Przemysłu Ciężkiego, Przemysłu

Chemicznego, Przemysłu Lekkiego, Przemysłu Rolnego i Spożywczego, Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli (Monitor Polski Nr A-105, poz. 1520 i 1521 z późniejszymi zmianami), a w szczególności:

- a) wynagrodzenia pracowników podlegających szkoleniu,
- b) wynagrodzenia pracowników szkolących.

§ 3. 1. Zakład zwalnijący pracownika dokonuje refundacji wydatków określonych w § 2 z kredytów budżetowych § 24 dział 10 „Administracja” z części i rozdziału klasyfikacji budżetowej, z którego finansowana jest jego zasadnicza działalność. Podstawą dokonywania refundacji są rachunki (listy płac) wystawiane przez zakłady pracy szkolące pracowników. Refundacja dokonywana jest w zasadzie za okresy miesięczne. Przy szkoleniu trwającym dłuższy okres niż 3 miesiące refundacja może być dokonywana za okresy kwartalne.

2. W razie braku wystarczających kredytów budżetowych jednostka zwalnijąca występuje z wnioskiem o zwiększenie ich z rezerwy budżetu Państwa za pośrednictwem swej władzy naczelnej.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 26 stycznia 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

159

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 marca 1957 r.

w sprawie zwolnienia nabycia niektórych praw majątkowych od podatku od nabycia praw majątkowych.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 9, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Podwyższa się z kwoty 15.000 zł na kwotę 30.000 zł czystą wartość praw majątkowych, przypadających na każdego nabywcę, zwolnionych od opodatkowania przepisem art. 4

pkt 7 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych.

2. Do podstawy obliczenia wymienionej w ust. 1 kwoty nie wlicza się:

- 1) bez względu na wartość — poza przedmiotami wymienionymi w pkt 3 — wartości sprzętów, pościeli, odzieży, bie-